

СТАРИЙ ЗАВІТ

СОТВОРЕННЯ

1. СОТВОРЕННЯ СВІТА (БУТ. 1)

На початку, коли Бог почав творити небо і землю, земля була пуста і порожня. Кругом була вона покрита водою. Все було в темряві.

Бог сказав: „Нехай буде світло”, – і настало світло. Бог назвав світло „день”, а темряву Він назвав „ніч”. То був перший день.

Тоді Бог сказав: „Нехай буде небозвід”. І так сталося. Бог назвав небозвід „небо”. То був другий день.

Тоді Бог сказав: „Нехай води зберуться в одне місце і хай появиться суха земля”. Бог сказав: „Нехай земля видасть траву, кущі і дерева”. І так сталося. То був третій день.

Тоді Бог сказав: „Нехай появляться світла на небозводі, на небі”. Так Бог створив сонце, місяць і зірки. То був четвертий день.

Тоді Бог сказав: „Нехай у водах будуть риби, а під небозводом птахи”. І появились риби і птахи всякого роду. То був п'ятий день.

Тоді Бог сказав: „Нехай на землі будуть всякого роду звірята”. І так сталося.

Тоді Бог сказав: „Створім людей на нашу подобу, щоб подібні були до нас, і хай вони панують над рибами в морю, над птахами під небозводом, над всіма звірятами, що на землі”.

Бог створив людей на свою подобу. Подібними Богові Він створив їх, чоловіком і жінкою вони були створені. Бог поблагословив їх і сказав їм: „Будьте численними на землі, множіться, наповняйте землю і опануйте її. Будьте господарями над рибою, що в морю, над птахами під небесами і над всіма звірятами, що на землі”.

Тоді Бог сказав: „Я вам даю усе, що росте на землі й усі дерева, що родять овочі. То буде Ваша пожива”. І так воно сталося. То був шостий день. А на сьомий день Бог спочив по всій тій праці. Він поблагословив сьомий день і вчинив його святим днем.

ПЕРШІ ЛЮДИ

2. ДРУГЕ ОПОВІДАННЯ ПРО СОТВОРЕННЯ ЛЮДЕЙ

(БУТ. 2-3)

Бог взяв земний порох і з нього утворив чоловіка. Тоді він вдихнув в його ніздрі життя і так чоловік став живим.

Тоді взяв Бог чоловіка, що його утворив, і оселив його в саді в Едемі, щоб він там працював і доглядав його. Бог сказав до чоловіка: „Ти можеш їсти овочі з усіх дерев саду, але не можеш ти їсти овочу і? дерева, що росте посередині цього саду. В тому дні, коли ти поважишся з'їсти його овоч, ти помреш”.

Бог сказав: „Не є воно добре, що чоловік є самотній. Я створю для нього відповідну подругу”. Тоді Бог навів на чоловіка глибокий сон і вийняв одне із його ребер і з нього утворив жінку. Бог привів жінку до чоловіка і, коли цей її побачив, радісно закликав: „Ось тут хтось, що подібний до мене. Вона буде називатись жінкою”. Тому так і сталося, що чоловік і жінка покидають своїх батьків і йдуть, щоб жити разом.

З-поміж усіх звірів, що їх створив Бог, змії був найхитріший. Він і спитав жінку: „Як це воно, чи це правда, що Бог заборонив вам їсти овочі із дерев саду?“ А жінка відповіла: „Ми можемо їсти овочі з усіх дерев саду, тільки з одного ні. Коли б ми з'їли овоч із цього дерева, ми померли б“. Тоді змії сказав до жінки: „Це неправда, а найпаки, в тому дні, коли з'їсте овоч з цього дерева, вам відчиняться очі і ви будете як боги“. Жінка поглянула на овоч забороненого дерева і побачила, що він гарний і добрий для поживи та може допомогти їй стати розумною. Вона взяла овоч, скуштувала і дала його своєму чоловікові. Він також їв. Чоловік і жінка сховались від Бога між деревами саду. Бог закликав чоловіка: „Де ти?“ Він відповів: „Я чув Твій голос і налякався“.

Бог спитав його: „Ти їв овоч із забороненого дерева?“ Чоловік відповів: „Жінка дала мені цей овоч і я їв його“. Тоді Бог спитав жінку: „Що це ти наробила?“ А жінка відповіла: „Змії обманув мене і я їла“.

Бог сказав до змія: „За те, що ти вчинив, ти будеш проклятий. Я зроблю, що ти і жінка будете все ворогами одне одному. Але вона роздасть твою голову“.

Бог сказав до жінки: „Ти будеш родити твоїх дітей у великому болю і твій чоловік буде панувати над тобою“.

До чоловіка Бог сказав: „Земля буде проклята через тебе. Вона буде тобі родити терня і будяки. Ти будеш здобувати собі поживу тяжкою працею поки не повернешся до землі, з якої ти створений”.

Бог зробив зі шкіри одяг для чоловіка і його жінки і зодягнув їх. Тоді вигнав їх з саду і поставив сторожа, щоб стерегти вхід.

3. КАЇН ВБИВАЄ СВОГО БРАТА АВЕЛЯ (БУТ. 4)

Чоловік і його жінка мали двох синів: називались вони Каїн і Авель. Авель був вівчар. Каїн був рільником.

Одного разу вони приносили Господеві жертву. Каїн жертвував плоди землі, Авель приніс у жертву звірят із свого стада. Богові подобалась жертва Авеля, але не прийняв жертви Каїна. Каїн дуже тим засмутився і був лютий.

Одного дня сказав Каїн до свого брата: „А нумо, ходім у поле”. Коли вони зробили добрий шмат дороги ген у поле, він там вбив свого брата Авеля.

Господь сказав до Каїна: „Де твій брат Авель?”. „Не знаю”, – відповів Каїн. „Чи ж я є сторожем мого брата?”. Бог спитав Каїна: „Що ж ти зробив? Ось голос крові твого брата кличе до мене з землі. Ти є проклятий. Коли оброблятимеш землю, вона тобі не дасть нічого. Ти ніколи не найдеш спокою”. І пішов Каїн геть і мандрував з місця на місце.

4. БОГ ПОСИЛАС ПОТОП (БУТ. 6-9)

Бог бачив, що люди стали дуже злими, і що кожного дня думки їхніх сердець були повні злоби.

Господь жалував, що створив людей і було Йому дуже важко все це бачити.

Тоді Бог сказав: „Я принесу знищення для людей і всіх звірят, риб, птахів і диких звірів, бо жалую, що я створив їх”. Але жив тоді один чоловік, що був дуже добрий і був приятелем Божим. Він називався Ной.

Господь сказав йому: „Збудуй собі великий-великий корабель. Я думаю наслати на землю великий потоп і все, що живе на землі загине. Ти і твоя родина увійде в корабель. Візьми на корабель по двоє із кожного роду звірят, які існують”. Ной зробив усе, як сказав йому Господь.

Внедовзі після цього Господь післав дощ, що падав сорок днів і сорок ночей. Вода підносилася чимраз вище і вище, поки не була двадцять стіп над найвищими вершками гір. Корабель Ноя плавав по водах. Усі люди і звірята на землі загинули в воді. Тільки Ной і ті, що були з ним, врятувалися.

Води осталися на землі сто п'ятдесят днів. Тоді почали вони помалу відливати. Одного дня корабель Ноя осів на високому горбі.

Коли земля просохла знову, сказав Бог до Ноя: „Вийдіть усі з корабля – ти, твоя родина й усі звірята”. Ной зробив, як повелів йому Бог. Тоді він збудував жертвник і приніс жертву Богові.

Жертва Ноя подобалась Богові і Він поблагословив Ноя і всю його родину. Він сказав їм: „Не буде більше потопу для знищення життя. Як довго земля буде існувати, будуть на ній сім'я і жина, літо і зима. Про мою обітницю, яку я зробив, буде пригадувати вам ось веселка, що на небі”.

А В Р А А М

5. БОГ ПОКЛИКУЄ АВРААМА (БУТ. 12,1-8)

Одного разу жив чоловік, що звався Авраам. І ось, котрогось дня Бог сказав до нього: „Залиши цей твій край і дім батька твого та й іди до землі, яку я тобі покажу.

Я створю з тебе великий народ і буду з тобою. Я вчиню твоє ім'я дуже славним. Я поблагословлю тих, що будуть тебе благословити, я проклену тих, що будуть тебе ображати. Тобою будуть благословлятися усі народи землі”.

І пішов Авраам, як повелів йому Бог. Він прибув з усією своєю родиною до краю, що звався Ханаан. Він перейшов країну і зайшов до місцевості, що звалась Сихем.

